

Overweging 22 en 23 maart 2025

Eerste lezing: *Exodus 3,1-8.13-15*

Mozes hoedde de kudde van zijn schoonvader Jetro, de priester van Midjan. Eens dreef hij de kudde tot ver in de woestijn en kwam hij bij de berg van God, de Horeb. Daar verscheen hem een engel als een vuurvlam midden in een braamstruik. Hij zag dat de braamstruik in lichter laaie stond en toch niet verbrandde. Dat is vreemd, dacht hij. Waarom verbrandt die struik niet? God zag hem naderbij komen en vanuit de braamstruik riep Hij hem toe: Mozes, Mozes. Hier ben ik, antwoordde hij. Toen sprak God: Kom niet dichterbij en doe uw sandalen uit, want je staat op heilige grond. Ik ben de God van uw vader, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. Toen bedekte Mozes zijn gezicht want hij durfde niet naar God op te zien. God sprak: Ik heb de ellende van mijn volk in Egypte gezien, de jammerklachten om zijn onderdrukkers gehoord; Ik ken hun lijden. Ik daal af om mijn volk te bevrijden uit de macht van Egypte. Ik haal hen daar weg en breng hen naar een vruchtbaar land, dat overvloedig is van melk en honing. Maar, sprak Mozes, als ik straks bij mijn volk kom en hun zeg: De God van jullie voorouders heeft mij gestuurd zullen ze vragen: Hoe is zijn naam? Wat moet ik dan antwoorden? Dan zeg je, dat Ik, jullie God degene ben, die er altijd is. 'Ik ben die is', heeft mij gestuurd. Ik ben de God van jullie voorouders, de God van Abraham, de God van Isaak en de God van Jakob. Dan zeg je dat dit voor altijd mijn naam zal zijn: 'Ik zal er zijn'. En dat alle volgende generaties mij zo zullen blijven aanroepen.

Evangelie: *Lucas 13,1-9*

Er kwamen mensen bij Jezus met het bericht dat er een aantal Galileeërs door Romeinse soldaten omgebracht waren en dat Pilatus hun bloed vermengd had met dat van zijn offerdieren. De mensen spraken er schande over. Ze zullen wel op een of andere manier schuldig geweest zijn, anders had God dit niet laten gebeuren. Het zijn toch maar vreemde mensen uit de Provincie, armoedzaaiers. Wanneer je deze mensen verliest, verlies je niet veel... Daarop zei Jezus: Hou op om je medemens als slecht, als zondaars te bestempelen omdat hun dit is overkomen. En misbruik de naam van God niet alsof Hij een wraakzuchtige bestraffer is. Daar is geen sprake van. Kom tot inkeer.

Jezus vertelde hen nu deze gelijkenis: Iemand had een vijgenboom die in zijn wijngaard geplant stond. Hij kwam kijken of er vrucht aan zat, maar vond niets. Toen zij hij tot de wijngaardenier: Al sinds drie jaar kom ik aan deze vijgenboom vruchten zoeken, maar ik vind er geen. Hak hem om: waartoe put hij nog de grond uit? Maar de man gaf hem ten antwoord: Heer, laat hem dit jaar nog staan; laat mij eerst de grond er omheen omspitten en er mest op brengen. Misschien draagt hij het volgend jaar vrucht; zo niet, dan kunt ge hem omhakken.

Overweging: Thema: Mogen groeien waar je bent geplant

De Heer sprak: 'Ik heb de ellende van mijn volk in Egypte gezien, hun jammerklachten gehoord; ik ken hun lijden.'

In zijn boek 'Ver heen' beschrijft Piet Kuiper, psychiater en hoogleraar hoe hij een moeilijke periode heeft moeten doormaken vanaf het ogenblik waarop hij aangetast werd door een virus in zijn hersenen. Hij werd opgenomen in een psychiatrische kliniek waar hij door zijn eigen leerlingen werd behandeld. Kuiper vertelt hoe hij tijdens zijn ziekte dieptepunten beleefde van totale wanhoop en eenzaamheid. Het is een hel voor hem. Hij wil vluchten, maar kan nergens heen. Hij is als een oude verdorde boom. Een boom zonder toekomst, volkomen afgeknepen van het leven. Kuiper heeft dit boek geschreven om aan iedereen te laten zien dat wij mensen kwetsbaar zijn. Hij vertelt wat het betekent als er mensen zijn die je door dik en dun trouw blijven, ook al schreeuwt de omgeving dat je ongeneeslijk ziek bent. Hoe zou het hem vergaan zijn, wanneer hij niet gesteund zou zijn door zijn vrouw, niet omringd zou zijn

geweest door trouwe vrienden? In dit boek proef ik hoe een mens zichzelf terugvindt naarmate hij zich laat vinden door anderen. Daarin vindt je iets terug van God die mensen de ruimte geeft boven alle schuldgevoel en zelfverwijt. De harde kant van niet meer geloven in zichzelf, in God wordt zacht gemaakt door de ander. Iemand die ondanks alles blijft geloven in jou. Dat geeft een mens nieuwe kansen. Dit beeld van God laat Jezus zien in zijn gelijkenis van de vijgenboom. De vijgenboom is het symbool voor een mensenleven dat wel of geen vrucht draagt. De eigenaar van de wijngaard wil de boom laten omhakken omdat hij al drie jaar geen vruchten geeft. Maar de tuinman vraagt nog wat geduld. Hij wil eerst nog wat grond er omheen ompitten en bemesten. Misschien draagt de boom dan toch nog vrucht. Het mooie van dit verhaal is dat de tuinman de boom niet beschuldigt omdat hij geen vrucht draagt. Hij kijkt eerst wat hij zélf kan doen. Misschien heb ik er niet genoeg tijd en aandacht aan besteed? Ik ga de boom extra zorg geven. Dat is de redding van de boom.

Zoals de tuinman met zorg en grenzeloos geduld wacht op de eerste vruchten, zo onderwijst Jezus ons in de kunst van goddelijk geduld - niet meteen de boom uitrukken – maar laten groeien tot de boom, een mens weer vaste grond heeft gevonden. Vruchtbare grond om op te staan. Dan is er een kans dat hij in het volgend jaar rijke vruchten voortbrengt. Ieder van ons kan in de hoek terechtkomen waar de klappen vallen. Hoe mooi is het dan als er iemand is die naar ons omziet. In ons leven gaat het niet om hebben, niet om moeten of willen... maar om *zijn*. In de Bijbel is niets of niemand ‘god’ dan alleen deze: “Ik zal...” Dat is de Naam van God: ‘Ik-zal-er-zijn’. Zoals ik de God was van je voorvaderen Abraham, Isaak en Jakob, zo zal Ik er ook voor jou zijn. Hij zal er zijn voor jou, als jij er bent voor een ander. Zo geven wij God de kans in en door ons werkzaam te worden. Dan blijven we ondanks alles mensen steunen. Geen enkele situatie is hopeloos. Er schuilt in ons allen altijd verborgen goedheid die het waard is gered te worden. ‘Maak je over mij maar geen zorgen’, zegt God, ‘Ik maak het wel goed. Maar met die daar, met dat kind, met de vrouw die al langer ziek is en die jongen die geen thuis heeft, daar gaat het niet goed mee, voor hen moet je zorgen’.

De Heer sprak: ‘Ik heb de ellende van mijn volk in Egypte gezien, de jammerklachten van mensen in nood gehoord’.